

การศึกษาเปรียบเทียบรายวิชาทฤษฎีดนตรีสากล คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
และสถาบันสอบดนตรีจากสหราชอาณาจักร

Comparative Study of Music Theory Courses: Faculty of Education, Chulalongkorn
University, and Music Examination Institutes in the United Kingdom

วรรณะ ตันเจริญผล^{1*} และ สยา ทันทะเวช²

Wantana Tancharoenpol^{1*} and Saya Thuntaweche²

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากล พ.ศ.2549 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลจากสหราชอาณาจักร 3 หลักสูตรได้แก่ สถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็ม สถาบันดนตรีทรินิตี้ และ สถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน ที่มีการเปิดสอบในประเทศไทย โดยศึกษาจากหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลของหน่วยงานที่จัดสอบเทียบวัดระดับมาตรฐานทางดนตรีที่เปิดสอบในประเทศไทยที่ใช้จัดสอบในปี พ.ศ. 2565 และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง รวมทั้ง 4 หลักสูตร เครื่องมือวิจัยที่ใช้ คือ แบบบันทึกข้อมูลขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน แบ่งออกเป็น ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของหลักสูตร ประกอบด้วยข้อมูลด้านโครงสร้างวิธีการจัดสอบ และข้อมูลด้านการวัดประเมินผลการสอบ และตอนที่ 2 ข้อมูลขอบเขตเนื้อหาการสอบทฤษฎีดนตรีสากลที่ได้จากการเปรียบเทียบ แบ่งขอบเขตเนื้อหาของการสอบสามารถแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับต้นเน้นพื้นฐานความเข้าใจในทฤษฎีเบื้องต้น ระดับกลางเน้นพื้นฐานความเข้าใจในทฤษฎีที่ซับซ้อนขึ้น เน้นนำไปใช้ การวิเคราะห์และเขียนทำนองเบื้องต้น และระดับสูงเน้นการคิดวิเคราะห์ทางทฤษฎีดนตรีในระดับสูง มีการประยุกต์ใช้ในการประพันธ์ทำนองแบบสั้น รวมถึงมีการวัดความรู้ด้านเนื้อหาประวัติดนตรีวรรณคดีดนตรี

คำสำคัญ: การสอบทฤษฎีดนตรีตะวันตก, หลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากล

Article Info: Received 15 December, 2022; Received in revised form 12 December, 2023; Accepted 13 December, 2023

^{1,2} อาจารย์ประจำสาขาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อีเมล : wantana.ta@chula.ac.th, Saya.T@chula.ac.th
Lecturer in Division of Music Education, Department of Art, Music and Dance Education, Faculty of Education, Chulalongkorn University
Email: wantana.ta@chula.ac.th, Saya.T@chula.ac.th

* Corresponding Author

Abstract

This paper is a comparative study aimed at studying and comparing the content scopes of the Faculty of Education, Chulalongkorn University's western music theory syllabus 2549 B.E., and corresponding three syllabuses from the United Kingdom (The Associated Board of the Royal Schools of Music; ABRSM, Trinity College London and London College of Music Examination; LCME) eligible for examination in Thailand. Four music theory syllabuses and relevant documents were purposively selected based on those in use in 2565 B.E. The research methodology involved the use of a data recording form to document the scope of content, data analysis using content analysis techniques, and the application of Bereday's comparative research theory. The results are presented in two main sections. The first section provides an overview of the syllabuses, including information on the structure of the examination organization and assessment criteria. The second section focuses on the content scope data obtained from comparing the similarities and differences among the four syllabuses. The content scope of the examinations is categorized into three levels: the foundational level, emphasizing a fundamental understanding of basic theories; the intermediate level, focusing on a deeper comprehension of more complex theories and their practical application, analysis, and basic composition; and the advanced level, which highlights advanced theoretical analysis in music, including its application in short compositions, along with an assessment of knowledge in the fields of music history and literature.

Keywords: Music theory exam, music theory syllabus

บทนำ

การสอบเทียบวัดระดับมาตรฐานทฤษฎีดนตรีสากลเป็นการสอบเพื่อวัดระดับความสามารถทางด้านทฤษฎีดนตรีสากลตามมาตรฐานสากลตามเกณฑ์ของแต่ละสถาบันที่กำหนด โดยการจัดสอบครั้งแรกจัดโดย สถาบันดนตรีทรินิตี้ ประเทศอังกฤษ (Trinity College London) ในปี พ.ศ. 2420 (ค.ศ. 1877) (Trinity College of Music, 2005) และมีการแพร่ไปสู่ระดับนานาชาติอย่างรวดเร็ว สำหรับในประเทศไทย การสอบวัดผลทางดนตรีตะวันตกเริ่มขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2506 โดยอาจารย์กำธร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา เป็นผู้ดำเนินการจัดการสอบที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่านได้นำวิธีการสอบและกรรมการสอบจากสถาบันดนตรีทรินิตี้เข้ามาใช้ดำเนินการสอบวัดผลทั้งวิชาทักษะดนตรีและวิชาทฤษฎีดนตรีสากล (กมลลา ชิตช่วง, 2541)

ในปัจจุบัน การสอบเทียบวัดระดับมาตรฐานวิชาทฤษฎีดนตรีสากลที่จัดสอบขึ้นในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบหลัก คือ การสอบเทียบวัดระดับที่นำหลักสูตรดนตรีจากต่างประเทศเข้ามาจัดสอบโดยมีองค์กรหรือหน่วยงานการศึกษาในประเทศไทยเป็นตัวแทนศูนย์สอบ เช่น หลักสูตรจากสหราชอาณาจักร ได้แก่ หลักสูตรของสถาบันดนตรีทรินิตี้ ดำเนินการจัดสอบโดย บริษัท เอดูโพรเกอร์ส จำกัด หลักสูตรของสถาบันดนตรีเอบีอาร์เอสเอ็ม (The Associated Board of the Royal Schools of Music; ABRSM) ดำเนินการโดย บริษัท จูไรรัตน์มิวสิก และ

หลักสูตรของสถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน (London College of Music Examination; LCME) ดำเนินการโดย สถาบันเปียโนปีเตอร์สัน หลักสูตรจากสถาบันศิลปวัฒนธรรมออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (Australian and New Zealand Cultural Arts Limited; ANZCA) ประเทศออสเตรเลีย ดำเนินการโดย สถาบันดนตรีบีแมส หลักสูตรจากประเทศญี่ปุ่น เช่น หลักสูตรของสถาบันดนตรียามาฮา (Yamaha) หลักสูตรของสถาบันดนตรีคาไว (Kawai) ดำเนินการจัดสอบโดยสำนักงานใหญ่ในประเทศไทยของสถาบันดนตรีนั้น และการจัดสอบเทียบวัดระดับมาตรฐานโดยสถาบันระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนวิชาเอกทางด้านดนตรี มีจุดประสงค์เพื่อวัดผลความรู้ของผู้เข้าสอบ และสามารถใช้คะแนนประกอบในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรระดับอุดมศึกษาในสถาบันการศึกษานั้น เช่น คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกับสมาคมครูดนตรี (ประเทศไทย) คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล และวิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2565; ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์, 2557; วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2565; Schaub และ คณะ, 2559)

โครงการทดสอบทฤษฎีดนตรีสากล คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดำเนินการจัดสอบโดยสาขาวิชา ดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เริ่มจัดสอบครั้งแรก เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2539 โครงการนี้เป็นโครงการที่ริเริ่มมาจากแนวคิดของอาจารย์กำธร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ที่ต้องการยกระดับมาตรฐานของดนตรีศึกษาในประเทศไทย หลังจากที่ได้นำหลักสูตรสถาบันดนตรีที่ริเริ่มเข้ามาจัดสอบในประเทศไทยไปได้ระยะหนึ่งแล้วพบว่า มีบุคคลทั่วไปสนใจเข้าสอบเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่สามารถตอบสนองกับบุคคลที่มีความสามารถทางดนตรีได้ทั้งหมดเนื่องจากค่าใช้จ่ายในการสอบสูง ประกอบกับเล็งเห็นว่าประเทศไทยควรที่จะมี มาตรฐานทางดนตรีศึกษาของตนเอง (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544; ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์, 2557) ในการจัดสอบจะมีการ จัดทำหนังสือหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลเพื่อเป็นคู่มือประกอบการสอบ ซึ่งมีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ในปีพ.ศ. 2549 (คณะกรรมการวัดมาตรฐานดนตรีสากล, 2549) โดยโครงการฯ ได้ดำเนินการจัดสอบอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ ไม่ปรากฏหลักฐานการปรับปรุงหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลอีกหลังจากนั้น ซึ่งทำให้หลักสูตรทฤษฎีดนตรีที่ใช้ในปัจจุบัน อาจวัดประเมินผลได้ไม่ครอบคลุมกับเนื้อหาการเรียนการสอนดนตรีในปัจจุบัน เนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในหนังสือหลักสูตร ทฤษฎีดนตรีสากล ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2549 นั้นจะมุ่งเน้นเฉพาะขอบเขตเนื้อหาที่ใช้สอบแต่ละเกรด แต่อาจไม่ได้ระบุ ประเด็นในการวัดประเมินผลและการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เข้าสอบที่ชัดเจน ทำให้การนำผลการสอบ ทฤษฎีดนตรีสากลมาเทียบเคียงเพื่อใช้ในการประกอบการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอาจไม่สัมพันธ์กันได้

การศึกษาวิจัยเปรียบเทียบทางดนตรีศึกษาในประเทศไทย มีนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาเปรียบเทียบ หลักสูตรทางด้านดนตรีในระดับอุดมศึกษา (กัลย์จิรา สุภนิธิ และปริญญานันท์ พร้อมสุขกุล, 2561; สมชัย ตระการรุ่ง, 2564) โดยมีทั้งการเปรียบเทียบหลักสูตรของประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ การเปรียบเทียบหลักสูตรในต่างประเทศ ที่เป็นกลุ่มประเทศอาเซียน การเปรียบเทียบหลักสูตรที่คิดเฉพาะในต่างประเทศ รวมถึงยังมีการเปรียบเทียบหลักสูตร กับเกณฑ์มาตรฐานดนตรีที่เกี่ยวข้องกัน (ฐาณิศร์ สีนธารัตนะ และ ณัฐวุฒิ บริบูรณ์วิริย์, 2563; อนันต์ สบฤกษ์, 2549) และเปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐานประกันคุณภาพของหลักสูตร (ณัฐวุฒิ บริบูรณ์วิริย์, 2561) นอกจากนี้ ยังมีการศึกษา หลักสูตรในลักษณะที่เป็นขอบเขตเนื้อหาของรายวิชาที่เน้นเพื่อการวัดประเมินผลองค์ความรู้ด้านในด้านหนึ่ง (curriculum as a syllabus) ซึ่งมีนักวิชาการได้ศึกษาเปรียบเทียบขอบเขตเนื้อหาองค์ความรู้สำหรับการวัด

ประเมินผลการปฏิบัติทักษะทางดนตรีตะวันตกเพื่อพัฒนาเกณฑ์การวัดผลการสอบปฏิบัติทักษะดนตรีสำหรับประเทศไทยในอนาคต (จิรายุ เตชะมานะพงษ์ และสยา ทันทะเวช, 2565; Charoensook, 2015) ทั้งนี้ งานวิจัยในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาการเปรียบเทียบเนื้อหาองค์ความรู้สำหรับการวัดประเมินผลทฤษฎีดนตรีตะวันตก

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สนใจที่จะศึกษาและเปรียบเทียบขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากล คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลจากสหราชอาณาจักรที่มีการเปิดสอบในประเทศไทย ซึ่งเป็นหลักสูตรรากฐานเดิมของหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากล คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางที่ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลของสาขาวิชาดนตรีศึกษาต่อไปในอนาคต และเพื่อให้ได้กรอบของขอบเขตเนื้อหาที่สามารถเชื่อมโยงกับการศึกษาต่อในหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิตและบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชาและมีความทัดเทียมกับระดับนานาชาติต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากล พ.ศ.2549 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลจากสหราชอาณาจักรที่มีการเปิดสอบในประเทศไทย

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการด้วยวิธีการวิจัยเอกสาร (documentary research) โดยศึกษาจากเอกสารหลักสูตรการสอบทฤษฎีดนตรีสากลของหน่วยงานที่จัดสอบเทียบวุฒระดับมาตรฐานทางดนตรีที่เปิดสอบในประเทศไทย ที่ใช้ในการจัดสอบในปี พ.ศ.2565 ได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง รวมทั้งหมด 4 หลักสูตร ประกอบด้วย หลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากล พ.ศ.2549 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลจากสหราชอาณาจักรที่มีการเปิดสอบในประเทศไทย จำนวน 3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรวุฒระดับมาตรฐานวิชาทฤษฎีดนตรี (Theory of Music Syllabus) ปี ค.ศ. 2009 ของสถาบันดนตรีทรินิตี้ (Trinity College London) หลักสูตรวุฒระดับมาตรฐานวิชาทฤษฎีดนตรี (Music Theory Syllabus) ปี ค.ศ. 2020 ของสถาบันดนตรีเอบีอาร์เอสเอ็ม (The Associated Board of the Royal Schools of Music; ABRSM) และหลักสูตรวุฒระดับมาตรฐานวิชาทฤษฎีดนตรี (Theory of Music Syllabus) ปี ค.ศ. 2022-2023 ของสถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน (London College of Music Examination; LCME) และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดสอบดังกล่าว

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบบันทึกข้อมูลขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากล ออกแบบมาจากการประยุกต์ใช้ตารางบันทึกขอบเขตเนื้อหาทฤษฎีดนตรีจากเอกสารข้อกำหนดคุณสมบัติของเอบีอาร์เอสเอ็ม (ABRSM qualification specification) (ABRSM, 2020) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารดังกล่าว จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Creswell and Guetterman, 2019) โดยประยุกต์วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากทฤษฎีการศึกษาเปรียบเทียบของ Bereday (1964) เป็นหลักในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การบรรยาย (description) การแปลความ (interpretation) การเทียบเคียง (juxtaposition) และการเปรียบเทียบ (comparison) ซึ่งเน้นการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลที่ปรากฏในหลักฐานเอกสารต่าง ๆ เพื่อศึกษาความเหมือนและแตกต่างของขอบเขตในแต่ละหลักสูตร ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นที่ใช้ในการวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 2 ด้านหลัก ได้แก่ ประเด็นด้านข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ข้อมูลด้านโครงสร้างวิธีการจัดสอบและข้อมูลด้านการวัดประเมินผลการสอบ ประเด็นด้าน

ขอบเขตเนื้อหาการสอบทฤษฎีดนตรีสากลที่เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของหลักสูตรทั้ง 4 หลักสูตร โดยนำเสนอผลข้อมูลการวิจัยในรูปแบบเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของหลักสูตร ประกอบด้วย ข้อมูลด้านโครงสร้างวิธีการจัดสอบและข้อมูลด้านการวัดประเมินผลการสอบ และตอนที่ 2 ข้อมูลขอบเขตเนื้อหาการสอบทฤษฎีดนตรีสากลที่ได้จากการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของหลักสูตรทั้ง 4 หลักสูตร

ตาราง 1

ข้อมูลทั่วไปของหลักสูตร

รายละเอียด	หลักสูตรทฤษฎีดนตรี สากล คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	หลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลจากสหราชอาณาจักรที่มีการเปิดสอบในประเทศไทย		
		หลักสูตรทฤษฎีดนตรี สากล	หลักสูตรทฤษฎีดนตรี สากล	หลักสูตรทฤษฎีดนตรี สากล
หน่วยงานที่รับผิดชอบจัดสอบ	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	สถาบันดนตรีเอปอาร์เอส เอ็ม	สถาบันดนตรีทรินิตี้	สถาบันดนตรีแห่ง วิทยาลัยดนตรีลอนดอน
ปีที่จัดสอบครั้งแรกในไทย	พ.ศ. 2540	ไม่ปรากฏปีที่แน่นอน	พ.ศ. 2506	พ.ศ. 2544
วิธีการจัดสอบ	การสอบข้อเขียนใน สถานที่จริง	- การสอบแบบออนไลน์ (เกรด 1-5) - การสอบข้อเขียนใน สถานที่จริง (เกรด 6-8)	การสอบข้อเขียนใน สถานที่จริง	- การสอบแบบออนไลน์ - การสอบข้อเขียนใน สถานที่จริง
ระดับชั้นที่จัดสอบ	เกรด 1-8	เกรด 1-8 โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับใหญ่ ได้แก่ เกรด 1-3 เกรด 4-5 และเกรด 6-8	เกรด 1-8 โดยแบ่ง ออกเป็น 2 ระดับใหญ่ ได้แก่ เกรด 1-5 และเกรด 6-8	เกรด 1-8 โดยแบ่ง ออกเป็น 2 ระดับใหญ่ ได้แก่ เกรด 1-5 และเกรด 6-8
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เน้นให้ผู้สอบมีทักษะและ ความรู้ทฤษฎีดนตรี ตาม เกณฑ์ที่กำหนดในแต่ละ ระดับ	เน้นให้ผู้สอบมีทักษะพื้นฐานด้านการอ่านและเขียนโน้ตดนตรีตะวันตก การตีความ สัญลักษณ์ต่าง ๆ รู้จักแนวทำนอง รูปแบบจังหวะ และเสียงประสาน โดยในระดับชั้น ที่สูงขึ้นจะเน้นให้ผู้สอบมีความรู้ทางประวัติศาสตร์ตะวันตก รูปแบบของเพลง และ ศักยภาพของเครื่องดนตรีแต่ละประเภท รวมถึงการประพันธ์เพลง		
ระยะเวลาในการจัดสอบ แต่ละเกรด	เกรด 1-3 2 ชั่วโมง เกรด 4-8 3 ชั่วโมง	เกรด 1-3 1 ชั่วโมง 30 นาที เกรด 4-5 2 ชั่วโมง เกรด 6-8 3 ชั่วโมง	เกรด 1-4 2 ชั่วโมง เกรด 5-8 3 ชั่วโมง	เกรด 1 1 ชั่วโมง 30 นาที เกรด 2-4 2 ชั่วโมง เกรด 5-8 3 ชั่วโมง
ลักษณะของข้อสอบ	ข้อเขียนแบบอัตนัย	-ข้อเขียนแบบอัตนัย -ข้อเขียนแบบปรนัย เฉพาะเกรด 1-5 แบบ ออนไลน์	ข้อเขียนแบบอัตนัย	ข้อเขียนแบบอัตนัย ใน การสอบเกรด 6-8 มีการ แบ่งข้อสอบออกเป็นสอง ตอนเพื่อเอื้อต่อความ ถนัดของแต่ละวิชาเอก (การแสดงดนตรี และการ ประพันธ์เพลง) ให้ ผู้เข้าสอบเลือกสอบ

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของหลักสูตร

รายละเอียด	หลักสูตรทฤษฎีดนตรี สากล คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	หลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลจากสหราชอาณาจักรที่มีการเปิดสอบในประเทศไทย		
		หลักสูตรทฤษฎีดนตรี สากล	หลักสูตรทฤษฎีดนตรี สากล	หลักสูตรทฤษฎีดนตรี สากล
เกณฑ์การให้คะแนน	ทุกระดับชั้น คะแนนเต็ม 100 คะแนน 85-100 คะแนน ผ่าน ระดับเกียรติคุณอันดับ 1 (pass with distinction) 75-84 คะแนน ผ่าน ระดับเกียรติคุณอันดับ 2 (pass with merit) 65-74 คะแนน ผ่าน (pass)	เกรด 1-5 คะแนนเต็ม 75 คะแนน 65-75 คะแนน ผ่าน ระดับเกียรติคุณอันดับ 1 (pass with distinction) 60-64 คะแนน ผ่าน ระดับเกียรติคุณอันดับ 2 (pass with merit) 50-59 คะแนน ผ่าน (Pass) เกรด 6-8 คะแนนเต็ม 100 คะแนน 90-100 คะแนน ผ่าน ระดับเกียรติคุณอันดับ 1 (pass with distinction) 80-89 คะแนน ผ่าน ระดับเกียรติคุณอันดับ 2 (pass with merit) 66-79 คะแนน ผ่าน (pass)	ทุกระดับชั้น คะแนนเต็ม 100 คะแนน 87-100 คะแนน ผ่าน ระดับเกียรติคุณอันดับ 1 (pass with distinction) 75-86 คะแนน ผ่าน ระดับเกียรติคุณอันดับ 2 (pass with merit) 60-74 คะแนน ผ่าน (pass)	ทุกระดับชั้น คะแนนเต็ม 100 คะแนน 85-100 คะแนน ผ่าน ระดับเกียรติคุณอันดับ 1 (distinction) 75-84 คะแนน ผ่าน ระดับเกียรติคุณอันดับ 2 (merit) 65-74 คะแนน ผ่าน (pass) เกรด 6-8 ข้อสอบจะ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อสอบแยก ตามวิชาเอก ตอนที่ 2 วิเคราะห์และ ตอบคำถามจากบทเพลง ที่กำหนด
การนำผลคะแนนไปใช้ ประโยชน์	สามารถนำผลคะแนน ระดับเกรด 4 ใช้เทียบ กับการสอบวิชาเฉพาะ สำหรับสอบเข้าศึกษาต่อ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา จุฬาฯ	ตามที่ปรากฏในเล่มหลักสูตร สามารถนำผลคะแนนระดับเกรด 6-8 ใช้เทียบเป็น คะแนนใช้ในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยที่รองรับระบบยู ซีเอเอส (the Universities and Colleges Admissions Service; UCAS)		

จากตาราง 1 พบว่าหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลทั้งสี่หลักสูตรที่นำมาศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้ มีหน่วยงานที่
รับผิดชอบในการจัดสอบเป็นสถาบันการศึกษาด้านดนตรีระดับอุดมศึกษา เพื่อขยายโอกาสให้กับบุคคลทั่วไปที่สนใจเข้า
สอบเพื่อวัดประเมินความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรี เน้นให้ผู้สอบมีทักษะพื้นฐานด้านการอ่านและเขียนโน้ตดนตรีตะวันตก

การตีความสัญลักษณ์ต่าง ๆ รู้จักแนวทำนอง รูปแบบจังหวะ และเสียงประสาน โดยในระดับชั้นที่สูงขึ้นจะเน้นให้ผู้สอบมีความรู้ทางประวัติศาสตร์ตะวันตก รูปแบบของเพลง และศักยภาพของเครื่องดนตรีแต่ละประเภท รวมถึงการประพันธ์เพลง การจัดสอบวิชาทฤษฎีดนตรีสากลของหลักสูตรที่ศึกษาทั้งหมดมีความคล้ายคลึงกันในการแบ่งระดับการจัดสอบ แบ่งออกเป็น 8 เกรด หลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลจากสหราชอาณาจักรที่มีการเปิดสอบในประเทศไทยจะมีการแบ่งช่วงชั้นของเกรด โดยหลักสูตรของสถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็ม และสถาบันดนตรีทรินิตี้จะแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับพื้นฐาน ระดับกลาง และระดับสูง ในส่วนของหลักสูตรทฤษฎีดนตรีของสถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน แบ่งเพียง 2 ช่วงชั้น คือ ระดับพื้นฐาน เกรด 1-5 และระดับสูง เกรด 6-8 ส่วนหลักสูตรทฤษฎีดนตรีของคณะครุศาสตร์ จุฬาฯ ไม่ได้มีการแบ่งช่วงชั้น แต่ละช่วงชั้นของแต่ละหลักสูตรใช้ระยะเวลาในการสอบใกล้เคียงกัน มีระยะเวลาอยู่ระหว่าง 1.30 - 3 ชั่วโมง รูปแบบการสอบของทั้งสี่หลักสูตรเป็นลักษณะการสอบข้อเขียนในสถานที่จริง โดยให้ผู้เข้าสอบเขียนคำตอบที่เป็นลักษณะการตอบแบบอัตนัยลงในกระดาษคำตอบ (paper-based examination) ทั้งนี้ในช่วงที่มีวิกฤตการณ์ไวรัส COVID-19 แพร่ระบาด สถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็มและสถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน ได้ปรับรูปแบบการสอบเป็นระบบออนไลน์ ซึ่งสถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็มได้ปรับลักษณะของข้อสอบออนไลน์เกรด 1-5 เป็นลักษณะการเลือกตอบแบบปรนัย แต่ยังคงรูปแบบการสอบระบบเดิมไว้สำหรับการสอบในระดับเกรด 6-8 ซึ่งเป็นระดับชั้นที่สามารถใช้เทียบเกณฑ์มาตรฐานเพื่อเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ นอกจากนี้สถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน ในระดับเกรด 6-8 ได้มีการแยกชุดข้อสอบออกเป็น 2 แบบ ได้แก่ ชุดข้อสอบสำหรับวิชาเอกการแสดงดนตรี (performance) และชุดข้อสอบสำหรับวิชาเอกการประพันธ์ดนตรี (composition) เพื่อให้เอื้อต่อความถนัดของผู้เข้าสอบแต่ละวิชาเอก โดยวิชาเอกการแสดงดนตรีเน้นเรื่องการนำไปใช้งาน ส่วนวิชาเอกการประพันธ์ดนตรีเน้นเรื่องของการสร้างสรรค์บทเพลง โดยส่วนของข้อสอบที่มีความแตกต่างกันจะมีสัดส่วนร้อยละ 70 และมีส่วนของข้อสอบที่ทั้งสองวิชาเอกจะต้องทำร่วมกัน คือ ส่วนของการตอบคำถามในเชิงการวิเคราะห์บทเพลงและความรู้ทั่วไปด้านดนตรีจากโจทย์เพลงที่กำหนดในสัดส่วนร้อยละ 30

สำหรับระบบการให้คะแนน ทั้งสี่หลักสูตรกำหนดระดับคะแนนเต็มเท่ากันทั้งหมดที่ 100 คะแนน ยกเว้นการสอบในระดับเกรด 1-5 ผ่านระบบออนไลน์ของสถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็ม ที่มีการปรับระดับคะแนนเต็มจากเดิม 100 คะแนน เป็น 75 คะแนน จัดระดับการสอบผ่านแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ผ่าน (pass) ผ่านระดับเกียรตินิยมอันดับ 2 (pass with merit) และ ผ่านระดับเกียรตินิยมอันดับ 1 (pass with distinction) โดยมีแต่ละหลักสูตรกำหนดคะแนนผ่านที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เกณฑ์การผ่านมีระดับคะแนนที่มากกว่าร้อยละ 60 ทั้งสี่หลักสูตร

ในส่วนของการนำผลคะแนนไปใช้ประโยชน์ ทั้งสี่หลักสูตรมีจุดประสงค์การจัดสอบที่มุ่งเน้นการวัดระดับความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรีตะวันตกของผู้เข้าสอบ โดยมีความเกี่ยวเนื่องกับการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา สำหรับหลักสูตรของสถาบันดนตรีในสหราชอาณาจักร ผู้ที่ผ่านการทดสอบสามารถนำผลคะแนนเกรด 6-8 มาเทียบเคียงเป็นคะแนนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยที่รองรับระบบยูซีเอเอส (the Universities and Colleges Admissions Service; UCAS) ส่วนหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากล พ.ศ.2549 สามารถนำผลคะแนนระดับเกรด 4 ใช้เทียบกับวิชาทฤษฎีดนตรีสากลในการสอบวิชาเฉพาะในการสอบเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา รอบที่ 2 (โควตา) ได้ ซึ่งยังจำกัดการใช้คะแนนเพื่อยื่นเข้าศึกษาต่อเฉพาะสาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เท่านั้น

ตอนที่ 2 ข้อมูลขอบเขตเนื้อหาการสอบทฤษฎีดนตรีสากลที่ได้จากการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของหลักสูตรทั้ง 4 หลักสูตร

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากล พ.ศ.2549 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับหลักสูตรสำหรับการสอบเทียบวัดระดับมาตรฐานของสถาบันดนตรีจากสหราชอาณาจักร อีก 3 หลักสูตรที่เปิดสอบในประเทศไทย ได้แก่ หลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลของสถาบันดนตรีเอปาร์เอสเอ็ม สถาบันดนตรีทรินิตี้ และสถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน พบว่าขอบเขตเนื้อหาของหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลของสถาบันดนตรีเอปาร์เอสเอ็ม และสถาบันดนตรีทรินิตี้สามารถแบ่งตามระดับความซับซ้อนของเนื้อหาได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ ขอบเขตเนื้อหาในระดับพื้นฐาน (เทียบเท่าเกรด 1-3) ขอบเขตเนื้อหาในระดับกลาง (เทียบเท่าเกรด 4-5) และขอบเขตเนื้อหาในระดับสูง (เทียบเท่าเกรด 6-8)

ขอบเขตเนื้อหาในระดับพื้นฐาน (เทียบเท่าเกรด 1-3)

ขอบเขตเนื้อหาในระดับพื้นฐานเป็นระดับที่เทียบเท่ากับเกรด 1-3 ของทั้งสามหลักสูตร ขอบเขตของเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่เนื้อหาของการบันทึกโน้ตเป็นหลัก โดยแบ่งออกเป็นเนื้อหาเรื่องของจังหวะ (rhythm) ได้แก่ อัตราจังหวะและเครื่องหมายกำหนดจังหวะ (time signature) ในรูปแบบอัตราจังหวะธรรมดา (simple time) และอัตราจังหวะผสม (compound time) ค่าของโน้ตและตัวหยุด โน้ตประจุ (dotted note) โน้ตสามพยางค์ (triplet) การรวมกลุ่มโน้ตและแบ่งห้องเพลงตามเครื่องหมายกำหนดจังหวะที่กำหนด เรื่องของระดับเสียง (pitch) ได้แก่ การอ่านโน้ตระดับเสียงที่บันทึกในบรรทัดห้าเส้นและเส้นน้อยบนกุญแจเสียงเทรเบิล (treble clef) และกุญแจเสียงเบส (bass clef) เครื่องหมายแปลงเสียง (accidentals) 3 แบบ คือ ชาร์ป (sharp) แฟล็ต (flat) และเนเชอรัล (natural) ระบบการเรียกชื่อลำดับของโน้ตบนบันไดเสียง (scale degree) ทั้งระบบตัวเลขและชื่อเฉพาะ บันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ที่มีเครื่องหมายแปลงเสียงไม่เกิน 4 ตัว ขึ้นคู่เสียงทั้งระบบตัวเลขและชนิดของขึ้นคู่แบบเมเจอร์ (major) ไมเนอร์ (minor) และเพอร์เฟกต์ (perfect) ทริยแอดโทนิค ในตำแหน่งราก (tonic triad in root position) เรื่องของเทคนิคการประพันธ์และเรียบเรียงบทเพลง ได้แก่ เทคนิคออสตินาโต (ostinato) คอร์ดแตก (broken chord) ซีควเอนซ์ (sequence) จังหวะยก (anacrusis) การทดเสียง (transposition) โดยแปลงโน้ตระดับเสียงเดียวกันโดยเปลี่ยนกุญแจเสียง หรือแปลงระดับเสียงโน้ตขึ้นหรือลงเป็นขึ้นคู่แปดบนกุญแจเสียงเดียวกันหรือเปลี่ยนกุญแจเสียง และเรื่องของศัพท์สังคีตต่าง ๆ ในด้านระดับความดังเบาของเสียง (dynamics) ความเร็ว (tempo marks) และศัพท์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการบรรเลงบทเพลง สามารถสรุปขอบเขตของเนื้อหาในระดับพื้นฐานได้ตามภาพ 1

ภาพ 1

ขอบเขตเนื้อหาในระดับพื้นฐาน

ขอบเขตเนื้อหาในระดับพื้นฐาน เป็นระดับที่เทียบเท่ากับเกรด 1-3	
จังหวะ (rhythm) - อัตราจังหวะ (meter) - เครื่องหมายกำหนดจังหวะ (time signature) - ค่าของตัวโน้ตและตัวหยุด (note and rest values) - การรวมกลุ่มโน้ต และการแบ่งห้องเพลง	เทคนิคการประพันธ์เพลงและเรียบเรียงบทเพลง - ออสตินาโต (ostinato) - คอร์ดแตก (broken chord) - ซีควเอนซ์ (sequence) - จังหวะยก (anacrusis) - การทดเสียง (transposition)
ระดับเสียง (pitch) - การอ่านโน้ตกับกับบรรทัดห้าเส้นและเส้นน้อยบน - กุญแจเสียงเกรโออา (treble clef) และกุญแจเสียงเบส (bass clef) - เครื่องหมายแปลงเสียง (accidentals) - บันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ที่มีเครื่องหมายแปลงเสียงไม่เกิน 4 ตัว - ขึ้นคู่เสียง ทั้งระบบตัวเลขและประเภทของขึ้นคู่เสียง - ทริออดโทนิคในตำแหน่งราก (tonic triad in root position)	ศัพท์สังคีต - ความดังเบาของเสียง (dynamics) - ความเร็ว (tempo marks) - ศัพท์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการบรรเลงบทเพลง

ขอบเขตเนื้อหาในระดับกลาง (เทียบเท่าเกรด 4-5)

ขอบเขตเนื้อหาในระดับกลางเป็นระดับที่เทียบเท่ากับเกรด 4-5 ของทั้งสามหลักสูตร ขอบเขตของเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่เนื้อหาของการบันทึกโน้ตที่มีความซับซ้อนมากขึ้น เช่น เรื่องของจังหวะ มีการเพิ่มเรื่องค่าของโน้ตและตัวหยุด โน้ตหลายพยางค์ (grouplet) เรื่องของระดับเสียง มีการเพิ่มเรื่องการอ่านโน้ตระดับเสียงต่าง ๆ บนกุญแจเสียงอัลโต (alto clef) และกุญแจเสียงเทเนอร์ (tenor clef) มีการกำหนดขอบเขตเนื้อหาด้านบันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ครบทุกบันไดเสียง ขึ้นคู่เสียงในระยะคู่แปดครบทุกประเภทและเพิ่มเรื่องขึ้นคู่ผสม (compound interval) ทริยแอดและการพลิกกลับครั้งที่ 1 และ 2 ของทริยแอด การทดเสียงที่มีการแปลงระดับเสียงขึ้นหรือลงตามขึ้นคู่เสียงที่กำหนดให้ และมีการเพิ่มเนื้อหาเรื่องโน้ตประดับ (ornaments) เช่น เทิร์น (turn) มอร์ดนต์ (mordent) โน้ตเบียด (acciaccatura) ทั้งนี้ บางเนื้อหาจะมีการเพิ่มเติมขึ้นมาเฉพาะในหลักสูตรของสหราชอาณาจักรทั้งสองหลักสูตร เช่น เรื่องอัตราจังหวะและเครื่องหมายกำหนดจังหวะ (time signature) มีการเพิ่มเติมเรื่องอัตราจังหวะซ้อน (complex time) เรื่องเครื่องหมายแปลงเสียง มีการเพิ่มเครื่องหมายดับเบิลแฟลต (double flat) และเครื่องหมายดับเบิลชาร์ป (double sharp) มีการกำหนดขอบเขตเรื่องการทดเสียงที่มีการแปลงระดับเสียงของโน้ตให้เหมาะสมกับเครื่องดนตรีต่าง ๆ และมีการเพิ่มเติมขอบเขตเนื้อหาด้านเครื่องดนตรีในเรื่องของช่วงเสียง ประเภทของเครื่องดนตรี เทคนิคการบรรเลงเฉพาะของแต่ละเครื่องดนตรี

ส่วนหลักสูตรของคณะครุศาสตร์ จุฬาฯ จะมีความแตกต่างเกิดขึ้น โดยมีการเพิ่มขอบเขตเนื้อหาเรื่องประวัติศาสตร์ดนตรี คีตกวีและผลงานที่สำคัญ และประเภทของบทเพลงต่าง ๆ ขึ้นมาโดยที่ไม่มีกำหนดเนื้อหาด้านเครื่องดนตรี และมีการกำหนดให้ผู้เข้าสอบเริ่มประพันธ์ทำนองสั้น ๆ 4 ห้องเพลง ซึ่งมีความคาบเกี่ยวของเนื้อหาเกี่ยวกับเกรดที่อยู่ในระดับที่สูงกว่าของหลักสูตรของสหราชอาณาจักรทั้งสองหลักสูตร ในส่วนหลักสูตรสถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน จะมีเนื้อหาที่นำหน้ากว่าทุกหลักสูตรโดยเฉพาะในเรื่องบันไดเสียง มีเนื้อหาบันไดเสียง เอ ไมเนอร์ แบบฮาร์โมนิก และแบบเมโลดิก และในเกรด 5 สถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอนกำหนดให้ เนื้อหาครอบคลุมถึงบันไดเสียงเมเจอร์ และไมเนอร์ที่มี 7 ชาร์ป 7 แฟลต รวมถึงโมด โดเรียน (Dorian) เอโอเรียน (Aeolian) ฟริเจียน (Phrygian) ลิเดียน (Lydian) มิโซลิดี언 (Mixolydian) ไอโอเนียน (Ionian) และบันไดเสียงโครมาติก (Chromatic)

จากขอบเขตของเนื้อหาในระดับกลางที่เนื้อหา มีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันตามที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปเนื้อหาได้ตามภาพ 2

ภาพ 2

ขอบเขตเนื้อหาาระดับกลาง

ขอบเขตเนื้อหาาระดับกลาง เป็นระดับที่เทียบเท่ากับเกรด 4-5	
จังหวะ (rhythm) - อัตราจังหวะ (meter): อัตราจังหวะผสม (compound time) - เครื่องหมายกำหนดจังหวะ (time signature) - ค่าของตัวโน้ตและตัวหยุด (note and rest values) - การรวมกลุ่มโน้ต และการแบ่งห้องเพลง	เนื้อหาที่มีเฉพาะหลักสูตรกฤษฎีกาของสภามหาวิทยาลัย - อัตราจังหวะ (meter): อัตราจังหวะซ้อน (complex time) - เครื่องหมายเสียง (accidentals) - ความรู้ด้านเครื่องดนตรี และการกลองเสียงของเครื่องดนตรี
ระดับเสียง (pitch) - การอ่านโน้ตที่บันทึกบนบรรทัดห้าเส้นและเส้นน้อยบนกุญแจเสียงอัลโต (alto clef) และกุญแจเสียงเทเนอร์ (tenor clef) - บันไดเสียงเบเจอร์และไมเนอร์ครบทุกบันไดเสียง - บันไดเสียงในระดัผู้แปดครบทุกประเภทและแบบผสม - ทฤษฎีการบันไดในตำแหน่งรากและพลิกกลับ - โน้ตประดับ (ornaments)	เนื้อหาที่มีเฉพาะหลักสูตรกฤษฎีกาของคณะครุศาสตร์ จุฬาฯ - ประวัติศาสตร์ดนตรี - คีตกวีและผลงานเพลงที่สำคัญ - ประเภทของบทเพลง

ขอบเขตเนื้อหาาระดับสูง (เทียบเท่ากับเกรด 6-8)

ขอบเขตเนื้อหาาระดับสูง เป็นระดับที่เทียบเท่ากับเกรด 6-8 ของทั้งสามหลักสูตร ขอบเขตของเนื้อหาโดนส่วนใหญ่จะครบถ้วนทั้งหมดทั้งในด้านบันไดเสียง ประเภทของบันไดเสียง ทฤษฎีคอร์ด และการพลิกกลับของทฤษฎีคอร์ดและคอร์ด มีการเพิ่มเติมเนื้อหาในด้านคอร์ดประเภทอื่น ๆ ได้แก่ คอร์ดโดมิแนนท์ประเภทต่าง ๆ (dominant chords; V7, V9, V11, V13) คอร์ดคู่หกออกเมนเทด (augmented sixth chord) คอร์ดคู่หกนิอาโพลิตัน (Neapolitan sixth chord) มีการเชื่อมโยงกับเนื้อหาด้านประวัติศาสตร์ดนตรีและประเภทของบทเพลงเข้ามาเกี่ยวข้องในการวิเคราะห์รูปแบบของบทเพลง และการประพันธ์และเรียบเรียงทำนองที่กำหนดให้ ขอบเขตเนื้อหาาระดับสูงของสถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน รูปแบบข้อสอบจะแบ่งออกเป็นสองวิชาเอก ตามที่ได้อธิบายในตารางที่ 1 นั้น วิชาเอกการแสดง (performer) เนื้อหาของข้อสอบจะครบถ้วนเหมือนกับสถาบันอื่นจากสหราชอาณาจักร เนื้อหาเน้นที่การวิเคราะห์เนื้อหาทฤษฎี ในส่วนของวิชาเอกการประพันธ์เพลง (composer) จะเน้นที่การนำทฤษฎีไปใช้ในการประพันธ์เพลง

จากขอบเขตของเนื้อหาาระดับสูงที่เนื้อหาตามที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปขอบเขตของเนื้อหาได้ตามภาพ 3

ภาพ 3

ขอบเขตเนื้อหาาระดับสูง

ขอบเขตเนื้อหาาระดับสูง เป็นระดับที่เทียบเท่ากับเกรด 6-8	
จังหวะ (rhythm) เนื้อหาครบถ้วนในทุกประเภท ทั้งอัตราจังหวะ เครื่องหมายกำหนดจังหวะ (time signature) ค่าของตัวโน้ตและตัวหยุด (note and rest values) การรวมกลุ่มโน้ต และการแบ่งห้องเพลง	ประวัติศาสตร์และวรรณกรรมดนตรี (music history & literature) มีการเชื่อมโยงกับเนื้อหาด้านประวัติศาสตร์ดนตรีและประเภทของบทเพลงเข้ามาเกี่ยวข้องในการวิเคราะห์รูปแบบของบทเพลงและการประพันธ์และเรียบเรียงทำนองที่กำหนดให้
ระดับเสียง (pitch) เนื้อหาครบถ้วนในทุกประเภท บันไดเสียงเบเจอร์และไมเนอร์ ประเภทบันไดเสียง ทฤษฎีการบันไดในตำแหน่งรากและการพลิกกลับเพิ่มเติมเรื่องคอร์ดประเภทอื่น ๆ ได้แก่ คอร์ดโดมิแนนท์ประเภทต่าง ๆ (dominant chords; V7, V9, V11, V13) คอร์ดคู่หกออกเมนเทด (augmented sixth chord) คอร์ดคู่หกนิอาโพลิตัน (Neapolitan sixth chord)	

อภิปรายผล

งานวิจัยชิ้นนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยที่มีประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากล แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นแรก ลำดับของเนื้อหาของหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากล

หลักสูตรทั้ง 4 หลักสูตรมีการจัดลำดับเนื้อหาทฤษฎีดนตรีสากลที่สอดคล้องกัน แบ่งออกได้เป็น 3 ระดับใหญ่ ได้แก่ ระดับพื้นฐาน ระดับกลาง และระดับสูง แต่ละหลักสูตรจะมีการกำหนดหัวข้อเนื้อหาทางทฤษฎีดนตรีที่คล้ายคลึงกัน เช่น บันไดเสียง ขั้นคู่เสียง คอร์ด อัตราจังหวะ และเพิ่มความซับซ้อนของเนื้อหามากขึ้นในด้านรูปแบบและเทคนิคการประพันธ์เพลงช่วงระดับขั้นที่สูงขึ้น

ทั้งนี้ ขอบเขตเนื้อหาของหลักสูตรทฤษฎีดนตรีของสถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอนมีความแตกต่างจากหลักสูตรอื่นโดยได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหาแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับพื้นฐาน และระดับสูง ซึ่งการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาในระดับเกรด 1 จากสถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน เริ่มเนื้อหาที่มีความซับซ้อนมากกว่าอีกทั้งสามสถาบัน เนื่องจากมีการจัดสอบเกรดเตรียมความพร้อมก่อนเกรด 1 (step) เป็นเนื้อหาทฤษฎีเบื้องต้น และในขอบเขตเนื้อหาในระดับสูงของหลักสูตรทฤษฎีดนตรีของสถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน แบ่งข้อสอบออกเป็นสองส่วนคือ composer และ performer ซึ่งผู้เข้าสอบสามารถเลือกสอบได้ตามวิชาเอก และจะมีชุดข้อสอบที่เป็นส่วนกลางของทั้งสองวิชาเอก ที่มีเนื้อหาคล้ายคลึงกัน

ประเด็นที่สอง เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีดนตรี

ในส่วนของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีดนตรี เช่น สังคีตลักษณ์ เทคนิคการประพันธ์เพลง ศัพท์สังคีต แต่ละหลักสูตรจะมีการกำหนดเนื้อหาที่มีจุดเน้นบางประเด็นที่แตกต่างกัน

เนื้อหาด้านความรู้เชิงประวัติศาสตร์ วรรณกรรมดนตรี และบริบทที่เกี่ยวข้องทางด้านดนตรี หลักสูตรของคณะครุศาสตร์จะเน้นให้ผู้เข้าสอบมีความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาในด้านประวัติศาสตร์ดนตรีและวรรณกรรมดนตรี ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจด้านคีตกวี ตัวอย่างของบทเพลงที่สำคัญ ประเภทของบทเพลงต่าง ๆ มากกว่าด้านเทคนิคการประพันธ์เพลง ส่วนหลักสูตรของสหราชอาณาจักรทั้ง 3 หลักสูตร จะเน้นความรู้จักเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ ช่วงเสียง การบันทึกโน้ตสำหรับแต่ละเครื่องดนตรี และการวิเคราะห์สังคีตลักษณ์ มากกว่าประวัติและผลงานของผู้ประพันธ์

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยในงานชิ้นนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบขอบเขตของเนื้อหาวิชาทฤษฎีดนตรีสากล ทำให้เห็นภาพรวมของการกำหนดขอบเขตเนื้อหาในแต่ละระดับชั้น ซึ่งผู้ที่สนใจสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปพัฒนาต่อยอดจัดทำเป็นหลักสูตรสำหรับสถานศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบที่เปิดสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากลได้
2. ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ในด้านการวิเคราะห์เนื้อหา อาจนำหลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากลอื่น ๆ ของหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งไทยและต่างประเทศที่จัดสอบในประเทศไทยมาวิเคราะห์เปรียบเทียบเพิ่มเติมเพื่อให้เห็นภาพรวมที่ชัดเจนขึ้น รวมถึงวิเคราะห์เนื้อหาของหลักสูตรวิชาที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น วิชาสโตนัททักซ์ วิชาปฏิบัติทักซ์ ดนตรี เพื่อให้เกิดมาตรฐานการศึกษาที่เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะการกำหนดขอบเขตเนื้อหาสำหรับการเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นอุดมศึกษา ส่วนในด้านการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ควรมีการศึกษาริบทที่เกี่ยวกับทางการศึกษา เช่น ความเชื่อมโยงของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชาติกับหลักสูตรมาตรฐานที่ใช้จัดสอบ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลลา ชิตช่วง. (2541). *การเรียนรู้เปียโนของผู้หญิงในสังคมไทย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กัลย์ธีรา สุภานิช และ ปรีญานันท์ พร้อมสุขกุล. (2561). การศึกษาเปรียบเทียบหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาดนตรีศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย. *วารสารครุศาสตร์*, 46(4), 20-39. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDUCU/article/view/163435>
- คณะกรรมการวัดมาตรฐานดนตรีสากล. (2549). *หลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากล พ.ศ. 2549*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2565). *ประกาศนียบัตรความถนัดด้านดนตรีวิธีศิลปากร*. เข้าถึงได้จาก <https://music.su.ac.th/smcc/#1562064646852-1ddae351-7b8e>
- จิรายุ เตชะมานะพงษ์ และ สยา ทันตะเวช. (2565). การสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงฟลูตสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรในระดับอุดมศึกษา. *วารสารครุศาสตร์*, 50(3), บทความ EDUCU5003007. <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol50/iss3/8>
- ฐานิศร์ สนิธรัตน์ และ ณัฐวุฒิ บริบูรณ์วิริย์. (2563). หลักสูตรดนตรีแจ๊สแห่งชาติกับการบูรณาการมาตรฐานประวัติศาสตร์ศึกษาและดนตรีศึกษาของชาติในสหรัฐอเมริกา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธนบุรี*, 15(1), 170-182. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/trujournal/article/view/242446/168121>
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2544). อาจารย์กำธร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา สำหรับชีวิตหนึ่งที่พึงมีได้ของสุภาพบุรุษผู้หนึ่ง. ใน *ที่ระลึกงานพระราชทานเพลิงศพ นายกำธร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา*. (น. 65-71)
- ณัฐวุฒิ บริบูรณ์วิริย์. (2561). มาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาเฉพาะทางด้านดนตรีระดับนานาชาติ: กรณีศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานการประเมินคุณภาพ MusiQuE. *วารสารครุศาสตร์*, 46(4), 136-167. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDUCU/article/view/163445/118193>
- ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (2557). *การศึกษางานวิจัยดนตรีศึกษาในประเทศไทยระหว่างปีพ.ศ. 2545-2554*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล]. Digital Research Information Center. https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_DOI=10.14457/MU.the.2014.126
- วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. (2565). *การจัดสอบวัดระดับพื้นฐานทฤษฎีดนตรีตะวันตก ประจำปี 2565*. เข้าถึงได้จาก https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=1154170795198432&id=329585954323591
- สถาบันดนตรียามาฮา. (2565). *ระบบการสอบเกรดของ Yamaha*. เข้าถึงได้จาก <https://th.yamaha.com/th/education/grade/index.html>
- สมชัย ตระการรุ่ง. (2564). การศึกษาเปรียบเทียบหลักสูตรปริญญาตรีดนตรีบำบัด ในมหาวิทยาลัยต่างประเทศ. *วารสารอารยธรรมศึกษา โขง-สาละวิน*, 12(2), 61-86. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jnuks/article/view/253334>

อนันต์ สบฤกษ์. (2549). การศึกษาเปรียบเทียบหลักสูตรด้านดนตรีไทยกับเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย, *วารสารภาษาและวัฒนธรรม*, 25(1), 62-79. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JLC/article/view/22973/19647>

Schaub, C. และคณะ. (2559). *หลักสูตรทฤษฎีดนตรีสากล*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สอบเทียบดนตรีแห่งประเทศไทย.

ภาษาอังกฤษ

ABRSM. (2020). ABRSM qualification specification: music theory. Retrieved from <https://gb.abrsm.org/media/65223/music-theory-grades-1-8-qualification-specification-2020-v11-final.pdf>

Bereday, G. Z. F. (1964). *Comparative method in education*. New York: Holt, Rinehart, and Winston, Inc.

Charoensook, J. (2015). *A design for a national music examination board in Thailand, with particular reference to viola*. [Doctoral dissertation, University of Northern Colorado]. Scholarship & Creative Works @ Digital UNC. <https://digscholarship.unco.edu/dissertations/309>

Creswell, J. W. & Guetterman T. C. (2019). *Educational research: planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research*. (6th ed.). New Jersey: Pearson.

London College of Music Examinations. (2021). Theory of music syllabus. Retrieved from <https://lcme.uwl.ac.uk/media/1544/music-literacy-syllabus.pdf>

Trinity College of Music. (2005). *Trinity College of Music Archive, 1872-2005*. Retrieved from <https://archiveshub.jisc.ac.uk/data/gb2649-jl-coll-tcm>

Trinity College London. (2017). *Theory of music syllabus: written exams grades 1–8 from 2009*. Retrieved from <https://www.trinitycollege.com/resource/?id=2886>